

Arrest

nr. 324 636 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Wouwerstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BRUEL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen bezit je de Afghaanse nationaliteit en ben je Pashtoun en soennitisch moslim. Je werd geboren op [...] december 2006 in het dorp Hussainkhel gelegen in het district Pul-e Khumri in de provincie Baghlan. Je ging er naar school tot de zevende of achtste graad, en ging ook mee met je vader wanneer hij op zijn landbouwgronden ging werken. In totaal hebben je vader en moeder negen kinderen. Je hebt vier oudere broers, drie oudere zussen en één jongere broer. Ongeveer vijf of zes jaar geleden overleed je vader aan ziekte. Nadien zorgde je twee oudste broer J. voor je gezin. Hij werkte als leerkracht in jouw school in Hussainkhel en was reeds gehuwd. Ook de vrouw en kinderen van J. woonden bij jullie. Je oudste broer Ab.K. werkte bij de lokale politie in Pul-e Khumri. Hij is eveneens gehuwd en zijn vrouw en kinderen woonden ook bij jullie.

Je derde oudste broer A.K. volgde een opleiding bij de verkeerspolitie maar ging nooit effectief voor de politie werken. Ook hij is gehuwd en zijn vrouw woonde eveneens bij jullie, maar ze hadden nog geen kinderen. Je vierde oudste broer, R., was nog vrijgezel en werkte als sergeant in het leger.

Reeds toen je vader nog leefde kreeg hij geregeld telefoontjes van de taliban die onder meer eisten dat zijn zonen (jouw broers) hun job stopzetten, zo niet dreigden ze ermee je hele familie af te maken. Je vader zei hen echter dat hij dit niet zou doen omdat dit als verraad beschouwd wordt. Bovendien was jullie regio, waar de (voormalige) overheid destijds aanwezig was, veilig. Na je vaders overlijden kregen ook je broers telefoons van de taliban waarin ze bedreigd werden. Tevens kreeg J. brieven op school, waarin stond dat ze jullie vader al gewaarschuwd hadden maar dat jullie niet luisterden, en waarin ze je hele familie opnieuw bedreigden met de dood. Daarnaast werd jij zelf ook een keer tegengehouden door enkele jongens in jouw dorp die zeiden dat jouw broers voor de overheid werkten, hiermee moest stoppen en jullie opnieuw met de dood bedreigden. Op de koop toe werd je neef Y.M. twee of drie maanden voor de val van de voormalige Afghaanse regering (die plaatsvond in augustus 2021) doodgeschoten toen hij na een partijtje voetbal met jou terug naar huis ging. Jullie weten niet zeker wie hem doodde maar vermoeden dat het de taliban was, gezien de vader en broers van deze neef ook allemaal voor de overheid werkten. Bovendien had de vader van deze neef (jouw oom) voordien eveneens dreig telefoons gekregen, en kreeg hij nadien nog brieven van de taliban waarin ze ermee dreigden ook zijn andere zoon te viseren. Ondanks alle ellende zette je broers Ab.K. en R., alsook de twee broers van deze neef, hun werk voor de overheid verder.

Toen de taliban jouw dorp binnenviel (enkele dagen voor de algemene machtsovername) vluchtte je samen met je ganse familie meteen naar het huis van je gehuwde zus in Dusraka nabij Pul-e Khumri stad. Daar was de overheid destijds immers nog aanwezig en was het nog veilig. Je bleef er één nacht waarna je samen met je broer A.K. naar een hotel in de bazaar van de stad ging. De volgende dag vertrokken jullie samen met je twee andere broers Ab.K. en R. naar Kabul, van waaruit jullie verder reisden richting Nimroz. In Nimroz raakte je eerst gescheiden van A.K. en Ab.K. omdat jullie in aparte auto's moesten gaan zitten van de smokkelaars. Nadien raakte je ook je broer R. kwijt toen jullie te voet de grens van Pakistan moesten oversteken. Vervolgens reisde je verder samen met de andere Afghanen en zei de smokkelaar dat je broers in een andere slaapzaal verbleven. In Iran sprak je nog één keer met R. via de telefoon van een andere reiziger. Hij was toen opnieuw in een andere slaapzaal en zei dat de smokkelaar jullie elkaar zou laten ontmoeten, hetgeen echter nooit gebeurde. Via Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk en Frankrijk zette je je reis verder en kwam je uiteindelijk in België, waar je op 29 december 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. In geval van terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban.

Ter ondersteuning van dit verzoek leg je volgende stukken neer: je eigen taskara of Afghaanse identiteitsbewijs, de taskara's van je broers Ab.K. en R., verschillende documenten en foto's in verband met de opleidingen en tewerkstellingen van je broers Ab.K., A.K. en R. bij de politie en het leger, enkele familiefoto's met je broers J. en Z., een foto van jezelf met je vader, verschillende foto's van het huwelijksfeest van J., twee foto's van je vader op zijn ziektebed, een rapport van het schooljaar 2023-2024, een loonafrekening van de periode 1 tot 30 juni 2023, vertalingen van de documenten aangaande de voormalige jobs van je broers, en een formulier van het Rode Kruis in verband met het herstellen van familiebanden opgemaakt op 15 november 2023.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Verder kan door het CGVS niet worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF (Afghan National Security Forces) behoorden, zoals het voormalige Afghaanse leger en de vroegere nationale en lokale politie, te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Jij haalt aan dat jouw oudste broer (Ab.K.) voor de machtsovername door de taliban bij de lokale politie in Pul-e Khumri werkte, en je vierde oudste broer (R.) als sergeant in het leger (CGVS p.12). Ook werkte je vader in het tijdperk van Najib (Afghaans president van 1987 tot 1992) voor de overheid en was hij destijds bevoegd voor artillerie in de regio van Baghlan (CGVS p.10-11).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over de problemen die jouw broers en vader zouden hebben gekend of zouden dienen te vrezen. Zo zei je onder meer dat sommige jongens van jullie dorp voor de taliban werkten, jullie bedreigden en zeiden dat je broers moesten stoppen met hun werk (CGVS p.23). Gevraagd hoe zij jullie bedreigden verklaarde je dat ze dit telefonisch deden en soms deze boodschap ook naar andere dorpelingen stuurden, omdat deze jongens niet in jullie dorp woonden maar erbuiten verbleven (CGVS p.23). Deze dreigementen begonnen volgens jou al lang geleden, toen je vader nog leefde, oftewel verschillende jaren voor de machtsovername door de taliban (CGVS p.9, 23). Een talibanlid belde je vader op, zei dat je vader in het verleden voor de overheid had gewerkt, zijn zonen dit nog steeds deden en eiste dat je vader hen wapens verschaft en je broers zou vragen om met hun job te stoppen, zo niet zouden ze je hele familie afmaken (CGVS p.23). Je vader durfde dit naar eigen zeggen eenvoudigweg weigeren, omdat jullie (destijds) in een veilige, door de overheid gecontroleerde, regio woonden (CGVS p.23). Desondanks zou de taliban je vader niet met rust gelaten hebben en bleven verschillende personen met verschillende nummers naar hem bellen met steeds dezelfde boodschap (CGVS p.23-24). Dat de taliban je vader wekelijks of maandelijks bleef opbellen hoewel ze in werkelijkheid niets tegen hem of je familie konden ondernemen, is echter weinig aannemelijk.

Voorts stelde je dat na het overlijden van je vader ook je broers Ab.K. en R. telefoontjes van de taliban kregen. Of je andere broers, J. en A.K., eveneens telefoontjes kregen, weet je daarentegen niet (CGVS p.24). Wel kreeg J. brieven van de taliban op school, waarin stond dat ze jullie vader al hadden gewaarschuwd en herhaalden dat je broers met hun werk voor de overheid moesten stoppen (CGVS p.25). Het waren naar eigen zeggen drie brieven, die zo'n vijf maanden voor de machtsovername door de taliban aan je broer bezorgd werden (CGVS p.25). Je weet echter niet waar deze brieven momenteel zijn, en heb er ook geen foto of kopie van. Ook weet je niet hoe vaak je broers Ab.K. en R. telefonisch bedreigd werden (CGVS p.25). Net zoals je vader weigerden je broers om toe te geven aan de eisen en dreigementen van de taliban. Nochtans werden twee dorpsleiders, die gelijkaardige problemen hadden, doodgeschoten dichtbij de moskee, en dit zo'n jaar voor de val of de machtsovername (CGVS p.25-26). Ook bedreigde de taliban je hele familie met de dood, en wist iedereen in het dorp dat je broers voor de overheid werkten (CGVS p.26). Dat je broers ondanks de aanhoudende bedreigingen en de moord op twee dorpsleiders met gelijkaardige problemen toch hun jobs verderzetten, is minstens merkwaardig. Bovendien is het eveneens opvallend dat de taliban je familie jarenlang zou bedreigen, maar er nooit in slaagde om één van jullie effectief te treffen, zoals met de twee dorpsleiders gebeurde. Meer nog, blijkbaar werd ook één van je neven, Y.M., gedood door de taliban. Hij was de zoon van één van je maternale ooms en werd twee of drie maanden voor de val doodgeschoten toen hij na een partijtje voetbal met jou op weg was naar huis (CGVS p.18-19).

Gevraagd om welke reden hij gedood werd door de taliban, stelde je dat de vader en broers van deze neef (ook) allemaal voor de overheid werkten en dat zij (ook) problemen met hen hebben. De vader van deze neef was volgens jou commandant bij de politie en zijn broers werkten eveneens voor de politie (CGVS p.19). Zijn vader kreeg ook dreig telefoons en dreigbrieven van de taliban, waarna hij zijn job uiteindelijk stopzette. De broers van deze neef bleven echter verder werken tot aan de machtsovername (CGVS p.19), zoals jouw eigen broers. Een situatie bijzonder gelijkaardig aan die van je eigen familie dus, waarbij je neef echter het leven liet. Hierbij valt het weliswaar opnieuw op dat de taliban wel degelijk in staat waren om één van je familieleden in jullie eigen dorp te treffen, net zoals ze er eerder ook de dorpsleiders vermoordden (zie supra), maar tegelijk nooit jouw eigen gezin wist te treffen. Op het ogenblik dat de taliban jullie dorp binnenvielen (in aanloop naar de algemene machtsovername in 2021) waren jij en je familie daarenboven thuis. Toch slaagden jullie er nog in het dorp te verlaten en naar het huis van je zus in Pul-e Khumri stad te gaan, waar destijds de overheid nog aanwezig was. Met het openbaar vervoer gingen jij, je moeder, zussen, jongere broer en de echtgenotes en kinderen, van je oudere broers vanuit jullie dorp naar Dusraka in Pul-e

Khumri (CGVS p.17-18). Dat jullie op dermate eenvoudige wijze wisten te ontkomen terwijl de taliban je hele familie reeds jarenlang bedreigden en viseerden wegens de tewerkstellingen van je vader en broers bij de overheid, is opnieuw bijzonder twijfelachtig en doet verder afbreuk aan je asielrelaas.

Daarbij kan er evenmin geloof worden gehecht aan je verklaringen omtrent je vertrek uit Afghanistan en de huidige verblijfplaats(en) van je familieleden. Zo stelde je dat je samen met drie van je broers (meer bepaald Ab.K., R. en A.K.) bent vertrokken en de twee anderen (J. en Z.) thuis achterbleven (CGVS p.11-12). J., je tweede oudste broer, zou op het ogenblik van jullie vertrek immers in Pakistan geweest zijn, waar hij samen met vrienden naartoe reisde om “rond te lopen”, en je jongere broer Z. mocht van je moeder niet vertrekken (CGVS p.12). Gevraagd hoelang voor de val je broer J. en zijn vrienden naar Pakistan vertrokken, gaf je aan dat dit ongeveer drie dagen betrof (CGVS p.30). Dat deze broer zo kort voor de machtsovername voor vertier naar Pakistan zou gereisd zijn, kan echter moeilijk aangenomen worden. De algemene situatie in Afghanistan was op dat ogenblik immers al weken of zelfs maandenlang aan het verslechteren, de taliban waren aan een opvallende opmars bezig met inname van verschillende nieuwe regio's (waaronder zelfs provinciehoofdsteden), en jouw familie werd reeds jarenlang bedreigd vanwege de tewerkstellingen van je vader en (andere) broers bij de overheid. Het is dan ook niet geloofwaardig dat je tweede oudste broer, die na het overlijden van je vader de verantwoordelijkheid had over je gezin (CGVS p.9-10), in die periode zou besloten hebben om jullie achter te laten en “uitstapjes” te gaan maken in Pakistan (CGVS p.30). Verder verklaarde je dat je je andere broers alle drie kwijtraakte in Nimroz, aan de grens tussen Afghanistan en Pakistan omdat jullie in aparte auto's werden gezet om deze grens over te steken (CGVS p.12). Wanneer je hier verder over bevraagd werd stelde je echter plots dat jij en R. wel samen in één auto zaten, maar wist je niet of je andere twee broers ook samen zaten. Wanneer jullie weer uit deze auto moesten stappen om de grens verder over te wandelen, raakte je bovendien eveneens gescheiden van R. (CGVS p.28). Gevraagd hoe dit juist gebeurde zei je dat het “een illegale reis was”, “iedereen wegliep om de grens over te steken” en “jullie met veel mensen waren” (CGVS p.28), een wel zeer oppervlakkige uitleg die maar weinig kan overtuigen. Jij en R. waren immers net jullie twee andere broers kwijtgeraakt, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat jullie op dergelijk korte tijd ook nog eens elkaar zouden verliezen gewoon omdat er chaos was en veel mensen waren. Daarbij verklaarde je dat je R. nog één keer zou gesproken hebben vanuit Iran. Je had zijn nummer immers opgeschreven op een papier en telefoneerde met de gsm van een andere Afghaan (CGVS p.15, 28). Jij en je broer waren op dat ogenblik allebei dichtbij de grens met Turkije, maar hij was in een andere slaapzaal. Hij zei dat jullie elkaar moesten ontmoeten en sprak de smokkelaar hierover aan, maar het gebeurde nooit (CGVS p.15). Nadien slaagde je er niet meer in om je broer te contacteren, want zijn telefoon was onbereikbaar (CGVS p.15). Tijdens je interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) luidden je verklaringen over de verblijfsplaats van deze broer en jullie reisweg echter behoorlijk anders. Zo zei je daar immers dat R. in Iran, en meer bepaald Teheran, verbleef, al gaf je tegelijk aan hier niet zeker van te zijn (zie Verklaring DVZ d.d.20.09.2023 p.9). Nog frappanter weliswaar is dat je destijds ook aangaf dat je tijdens je reis in Teheran bij je broer had verbleven, en dat jullie er moesten wachten tot jullie verder konden reizen (zie Verklaring DVZ p.12). Geconfronteerd met deze verklaring stelde je dat je niet bij hem bleef daar maar hem enkel hoorde toen je in Iran was (CGVS p.29), hetgeen echter geenszins een uitleg is voor deze toch wel opvallende discrepantie. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat je bij de registratie van je asielverzoek aangaf dat je broers in Turkije waren geweest maar dat ze terug naar Afghanistan gerepatriëerd werden (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling d.d.29.12.2022, hierna Fiche NBMV, p.4). Aan het CGVS verklaarde je echter niet te weten of je broers ook in Turkije raakten, en zei je dat je de smokkelaar wel contacteerde om naar hen te vragen, maar dat hij op zijn beurt tegen je zei dat de telefoons van je broers uitgeschakeld waren (CGVS p.29).

Ook verklaarde je bij de registratie van je asielverzoek dat je broers allen nog in je eigen dorp (Hussainkhel) verbleven en zei je niets over het feit dat je samen met drie van hen vertrok, noch dat je hen kwijtraakte onderweg (zie Fiche NBMV). Geconfronteerd met deze bevinding stelde je dat je destijds enkel zei dat jullie allemaal in Hussainkhel woonden en dat jullie nadien van daar vertrokken zijn (CGVS p.16), hetgeen weliswaar helemaal niet zo werd genoteerd. Nog frappanter is echter dat je destijds ook verklaarde dat het je broer J. was die je reis regelde (zie Fiche NBMV p.4), hoewel je heden beweert dat hij op het ogenblik van jouw vertrek in Pakistan was en dat het je oudste broer Ab.K. was die de smokkelaar aansprak en jullie reis regelde (CGVS p.20). Dergelijke ronduit tegenstrijdige verklaringen doen onvermijdelijk verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielrelaas, en laten toe om te stellen dat je niet de (volledige) waarheid spreekt over de redenen waarom en omstandigheden waarin je bent vertrokken.

Verder stelde je geen contact meer te hebben met je familie en dit sinds anderhalve maand of twee maanden voor het onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond in januari 2024 (CGVS p.6). Op de vraag hoe het komt dat je hen sindsdien niet meer hoorde, antwoordde je dat hun gsm's allemaal zijn uitgeschakeld en je niet weet waarom dit zo is (CGVS p.6). Nochtans sprak je hen eerder één of twee keer per week (CGVS p.30), en is het dan ook bijzonder vreemd dat je familie plots onbereikbaar zou zijn, en jou zelf ook niet meer zou contacteren. Toen je hen de laatste keer sprak zou je familie bovendien gezegd hebben dat ze in Kabul waren en daar twee dagen eerder waren aangekomen (CGVS p.7). Gevraagd om welke reden ze naar Kabul waren gegaan verklaarde je dat ze problemen met de taliban hadden in het dorp en lastig gevallen werden

door hen (CGVS p.7). Ook zei je dat je jongere broer in jullie dorp door de taliban werd geslagen, waarna je familie naar Kabul is gegaan (CGVS p.7). Later tijdens het onderhoud liet je echter verstaan dat jouw familie na je vertrek soms bij je zus (in Dusaraka, Pul-e Khumri) verbleef, en soms in Kabul (CGVS p.26, 27). Je zei niets over een terugkeer naar jullie dorp, waardoor de bewering dat je jongere broer er geslagen werd niet kan kloppen. Wel gaf je aan dat de taliban na jouw vertrek naar jullie huis zouden gekomen zijn, maar zei je ook hierover dat je familie dit via andere dorpelingen vernam gezien zij niet meer in jullie dorp woonden (CGVS p.27). Je verklaarde zelfs uitdrukkelijk dat je familie de taliban na jouw vertrek niet meer gezien of gehoord heeft (CGVS p.31), en dus evenmin je jongere broer kan geslagen hebben. Dat je ook over de gebeurtenissen na je vertrek tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt, laat vermoeden dat je hierover eveneens niet de waarheid spreekt. Daarbij verklaarde je ook dat je broer J. soms in Pakistan en soms in Afghanistan zou wonen (CGVS p.30), hetgeen je asielmotieven alleen maar verder ondermijnt. Zo zou J. volgens jou immers elke week of elke twee weken “op een geheimzinnige manier” naar huis komen om jullie familie te bezoeken in Afghanistan, en daarna teruggaan naar Pakistan (CGVS p.30). Gevraagd om welke reden hij heen en weer reist tussen deze twee landen, antwoordde je dat hij niet voor een lange periode in Afghanistan wil blijven omdat de taliban over het land regeren en hij bang is voor hen (CGVS p.30). Indien je broer de taliban echter werkelijk vreest, houdt het geen enkele steek dat hij wekelijks of tweewekelijks de grens zou oversteken om naar je familie in Baghlan of Kabul te reizen. De kans dat hij zou opvallen en/of gevat worden door de taliban is op deze manier immers veel groter dan indien hij zich eenvoudigweg zou schuilhouden in één van de twee landen. Daarbij viel het op dat je geen info had over waar in Pakistan deze broer juist woont of verblijft, en kon je louter aangeven dat hij de eerste keer dat je hem belde in een hotel in Pesjavar zou geweest zijn (CGVS p.30). Nochtans sprak je naar eigen zeggen wekelijks of tweewekelijks met J. en je moeder, en had je contact met hen tot anderhalve maand of twee maanden voor je onderhoud bij het CGVS (zie supra). Bijgevolg lijkt het er wederom op dat je informatie tracht te verbergen, achterhoudt of anders voorstelt, wat evenzeer afbreuk doet aan jouw verklaarde vrees voor vervolging.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging én de huidige situatie én de verblijfplaats(en) van jouw broers en andere gezinsleden, toon je de problematische situatie waarin zij zich volgens jou bevinden niet aan.

Wat jouw eigen situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorde in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt geen dergelijke (geloofwaardige) zaken aan. Het loutere feit dat jij een familielid bent van vroegere leden van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben met daden van vervolging (zie supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Gelet op bovenstaande vaststellingen moet dan ook besloten worden dat er niet kan aangenomen worden dat in geval van terugkeer naar Afghanistan in jouw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat jij er een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De documenten die je neerlegde ter ondersteuning van je verzoek werpen geen ander licht op bovenstaande beoordeling. De taskara's van jezelf en je broers Ab.K. en R. kunnen immers hooguit je identiteit, nationaliteit, regio van herkomst en gezinssamenstelling ondersteunen, maar tonen geenszins je verklaarde vrees voor of problemen met de taliban aan. Hetzelfde geldt voor de foto's en documenten in verband met de opleidingen en jobs van je broers Ab.K., A.K. en R. bij de politie en het leger, die in principe enkel de tewerkstellingen van deze personen kunnen bevestigen. Bovendien moet hierbij opgemerkt worden dat door middel van loutere neerlegging van documenten of foto's van bepaalde personen, een verklaarde familieband (in dit geval die van broer) hoe dan ook onzeker blijft. Dit kunnen immers evenzeer documenten en foto's betreffen van andere dorpelingen, kennissen, stamleden of andere familieleden. Daarbij legde je enkel foto's neer van jezelf samen met je broers J. en Z., waarvan de éne als leerkracht werkte en de andere nog studeerde, maar niet van jezelf samen met je broers Ab.K., A.K. en R., die betrokken geweest zijn bij de voormalige politie en het leger. Nog opvallender is echter dat de meest recente documenten aangaande deze jobs van je broers slechts tot het jaar 2019 reiken, hoewel ze tot aan de machtsovername in augustus 2021 gewerkt zouden hebben (CGVS p.22). Geconfronteerd met deze vaststelling zei je dat je broers misschien ook andere documenten verkregen hebben maar dat J. enkel deze documenten heeft gevonden (CGVS p.22), hetgeen weliswaar merkwaardig blijft. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde

van Afghaanse documenten sowieso bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De foto's van het huwelijksfeest van J., van je vader bij de boomgaarden, van jezelf samen met je vader tijdens je kindertijd, en van je vader toen hij ziek was, kunnen voorts evenmin je verklaarde problemen met en vrees voor de taliban aantonen, net zoals de documenten van je school hier in België en de loonafrekening van Sdworx. Het formulier van het Rode Kruis in verband met het herstellen van familiebanden bewijst op haar beurt enkel dat je deze organisatie onder meer de toestemming hebt gegeven om je foto op haar website te plaatsen en je persoonlijke gegevens in bepaalde gevallen te gebruiken, maar zegt verder niets over de persoon of personen die jij zoekt of met wie jij familiebanden wil herstellen, laat staan over hoe en waar je deze persoon of personen zou kwijtgeraakt zijn en wat je in feite dient te vrezen in Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden

tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook

besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dergelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden.

De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit melding zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot minstens 14,5-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, of mogelijks zelfs langer, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Wat uw verklaringen omtrent de periode van uw vertrek betreft kan immers opgemerkt worden dat zij, net zoals de rest van uw asielrelaas, opvallend weinig consistent zijn. Zo gaf u bij de registratie van uw asielverzoek op 29 december 2022 aan dat u ongeveer zeven of acht maanden eerder uit Afghanistan vertrokken was (zie Fiche NBMV p.1 en 4), wat overeenkomt met de maanden april of mei van datzelfde jaar, oftewel ruim na de val van de voormalige Afghaanse regering in augustus 2021. Toen u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) opnieuw gevraagd werd naar de datum of periode van uw vertrek uit Afghanistan, stelde u dit niet meer zeker te weten en verklaarde u ongeveer een jaar onderweg geweest te zijn (zie Verklaring DVZ. Rekening houdend met het feit dat u hier op 29 december 2022 asiel aanvraagde, zou dit betekenen dat u Afghanistan eind 2021 verliet, wat nog steeds verschillende maanden na de machtsovername door de taliban (in augustus 2021) is. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter plots dat u uw land reeds op de tweede of derde dag na de val (van de voormalige Afghaanse regering) verliet (CGVS p.17), maar liefst zo'n acht maanden eerder dan uw allereerste verklaring, en vier maanden eerder dan de tweede versie. Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verklaringen omtrent de periode van uw vertrek stapsgewijs hebt aangepast om uw asielmotieven kracht bij te zetten, hetgeen niet alleen nogmaals de bedrieglijkheid van deze motieven bevestigt, maar ook toelaat om aan te nemen dat u nog enige tijd in Afghanistan hebt doorgebracht na de machtsovername door de taliban. Indien u werkelijk op de tweede of derde dag na de val van het vorige regime vertrok, lijkt het immers weinig waarschijnlijk dat u uw vertrekdatum op het ogenblik van het interview bij de DVZ niet meer zeker zou geweten hebben. Daarbij verklaarde u bij de DVZ dat u zo'n vijf maanden in Turkije en twee maanden in Iran doorbracht, en blijkt dat uw vingerafdrukken op 24 november 2022 in Bulgarije werden genomen, waar u naar eigen zeggen zo'n maand verbleef (zie Verklaring DVZ p.12). Een eenvoudige calculatie laat dan toe om opnieuw te concluderen dat u in het voorjaar van 2022 zou vertrokken zijn, hetgeen overeenkomt met uw initiële verklaring van bij de registratie van uw verzoek. U was dus vermoedelijk reeds 15 jaar, of zelfs nog iets ouder, toen u uw land verliet, en geen 14,5 jaar zoals u zelf wil laten uitschijnen.

Bovendien ging u naar school tot de achtste graad in Afghanistan (zie Fiche NBMV p.5), en bracht u ook de koe van uw familie naar de gronden om haar daar te laten grazen (CGVS p.8). Met de landbouw zelf hielp u niet, maar telkens wanneer uw vader naar de gronden ging begeleidde u hem of bracht u eten naar hem (CGVS p.9). Dat u plots niet meer in contact zou staan met uw familie, die u eerder nog wekelijks of tweewekelijks hoorde, kan niet geloofwaardig worden geacht (zie supra). Verder maakte u evenmin aannemelijk dat u Afghanistan samen met drie van uw broers verliet, hen kwijtraakte onderweg en ook geen enkel contact meer zou hebben met hen (zie supra). Uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen over de gebeurtenissen voor uw vertrek, uw vertrek zelf (wanneer en met wie), uw reisweg en de huidige verblijfplaats(en) van uw familieleden, impliceren bovendien dat uw familie mogelijks nog gewoon in uw eigen dorp in Afghanistan verblijft en dat u wel nog contact heeft met hen. Voorts gaf u aan vijf maternale ooms en vier maternale tantes te hebben, die eveneens in uw dorp wonen en met wie u tevens een goede relatie had (CGVS p.16-17). U beschikt met andere woorden over een familiaal netwerk in uw regio van herkomst, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van (op dit ogenblik) ruim een jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Dat u hier naar school gaat, nog nooit afwezig bent geweest, na school samen met twee Afghanen uit het opvangcentrum naar de gym gaat (CGVS p.3-4), alsook even heeft gewerkt (zie loonafrekening Sdworx d.d. 1 tot 30 juni 2023), zijn zeker lovenswaardige zaken, maar deze zijn tegelijk niet van dien aard om te concluderen dat u niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Gevraagd of er door uw verblijf in België redenen zijn waarom u niet kan (of wil) terugkeren naar Afghanistan, verklaarde u overigens dat dit niet het geval is (CGVS p.31). Dat u naar opmerking van uw voogd nog jong bent, een belangrijk deel van uw puberteit hier hebt doorgebracht en u integreert (CGVS p.31), kan evenmin volstaan om u internationale bescherming toe te kennen. U laat immers na om in concreto aan te tonen dat uw louter verblijf in Europa (overigens pas vanaf uw bijna zestiende) u dermate zou hebben verwesterd dat u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of

anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 Vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Doordat het CGVS in haar beslissing dd. 26.02.2024 verzoeker niet erkent als vluchteling terwijl uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat er een gegronde vrees is voor vervolging en hij minstens ernstige schade dreigt te lijden indien hij zou terugkeren naar Afghanistan.

Het CGVS beslist ten onrechte dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet

Het CGVS meent dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn en dat de oorzaak van de problemen met de Taliban niet stroken met de werkelijkheid:

1. Het CGVS hecht ten onrechte geen geloof aan de verklaringen van verzoeker dat zijn broers en vader problemen zouden hebben gehad met de Taliban: [...]

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Zijn vader en broers werkten in relatie tot de overheid doch tot iets voor de machtsovername ontvingen zij wel de door verzoeker aangehaalde bedreigingen doch het leek zonder reëel risico.

Het is pas naar aanleiding van het overladen van de neef dat verzoeker zeer angstig is geworden. Kort daarna is de machtsovername gebeurd en zijn verzoeker en zijn broers gevlucht.

De familie had reeds problemen voorafgaand de machtsovername door de bedreigingen die werden ontvangen. Deze werden omgezet in realiteit door de moord op hun neef.

Een machtsovername was voor de familie dramatisch gelet op de meerdere tewerkstellingen die gelinkt werden aan de overheid zodat er geen andere optie was dan te vluchten.

Het was voor verzoeker en zijn familie onmogelijk om na de val en de machtsovername, als familie waarvan meerdere personen tewerkgesteld waren met link naar de overheid, in hun woning en in Afghanistan te blijven.

2. Het CGVS hecht vervolgens tevens ten onrechte geen geloof aan de verklaring omtrent het vertrek van verzoeker en de verblijfplaats van zijn andere familieleden: [...]

De verklaringen van verzoeker worden ten onrechte als ongeloofwaardig bestempeld. Het CGVS gaat uit van algemeenheden zo onder meer dat het niet waarschijnlijk zou zijn dat verzoeker nadat hij eerst van 2 broers gescheiden geraakte op zijn reisweg, daarna aan de grens met Iran ook nog R. zou kwijtspeeld hebben. Uiteraard was het verzoeker zijn bedoeling om bij R. te blijven maar chaos en angst maken dat zij in een fractie mekaar uit het oog verloren zijn.

Hij heeft R. in Iran gesproken maar niet samen verbleven op dezelfde plaats. Zoals hij aangaf hebben ze allebei in Iran verbleven maar niet in dezelfde plaats.

Daarnaast heeft verzoeker steeds aangegeven dat hij met allé broers in Hussainkhel woonde maar met vier vertrokken zijn. De vraagstelling in de vorige interviews was geheel anders.

Verzoeker volhardt in deze verklaringen.

3. Verzoeker legt ten slotte heel wat stukken neer onder mee taskera's, foto's van tewerkstellingen en documenten van opleidingen enz. Deze documenten ondersteunen de verklaringen van verzoeker en zodoende meent verzoeker dat wel degelijk bewezen is dat verzoeker een vrees heeft tot vervolging of reëel risico op ernstige schade. Het CGVS stelt ten onrechte dat er geen erkenning kan zijn als vluchteling. De verklaringen van verzoeker stroken wel degelijk met de werkelijkheid. De tewerkstelling van zijn vader en broers en de daaropvolgende problemen met de Taliban zijn bewezen. Verzoeker meent dat hij wel degelijk dient erkend te worden als vluchteling.

4. Daarnaast wordt er door het CGVS onvoldoende rekening gehouden met een risico op terugkeer gelet op het profiel van verzoeker.

Verzoeker heeft op 14,5 jarige leeftijd Afghanistan verlaten, is in december 2022 België binnengekomen en heeft sindsdien hier school gelopen en een maatschappelijk leven opgebouwd.

Verzoeker heeft gelet op zijn jeugdige leeftijd ook de waarden en normen in België eigen gemaakt. Verzoeker is op heden bijna 2 jaar afwezig uit Afghanistan en zal opgemerkt worden bij zijn doorreis/terugreis naar Afghanistan zodat er een reëel risico is in de zin van het vluchtelingverdrag."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "algemene beginselen behoorlijk bestuur, inzonderheid motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker stelt:

"Het CGVS houdt in haar beoordeling onvoldoende rekening met de jeugdige leeftijd van verzoeker.

Zowel in de beoordeling van de verklaringen van verzoeker tijdens het interview als rekening houdende met zijn beleving van de gebeurtenissen op jonge leeftijd, ongeveer 14,5 à 15 jaar oud zoals het CGVS zelf erkent.

Vooreerst dient verzoeker gelet op zijn jeugdige leeftijd verontschuldigd te worden indien deze niet alle informatie kan meedelen, des te meer nu het gebruik er niet in bestaat om alle problemen die de familie ondervindt met de jongere kinderen te delen.

Tevens is de leefwereld en beleving van verzoeker deze van een 14,5 à 15 jarige jongen.

In de motivering van het CGVS wordt onvoldoende rekening gehouden met dit element".

In een derde middel wijst verzoeker op het belang van het kind.

Verzoeker stelt:

"Ten slotte mag niet worden vergeten dat verzoeker als NBMV naar Afghanistan kwam en het belang van het kind tevens in acht dient te worden genomen. Het terugzenden van verzoeker naar Afghanistan is zeker niet in het belang van verzoeker. Deze is inmiddels in België sinds december 2022, gaat hier naar school en neemt actief deel aan het maatschappelijk leven. Verzoeker kansloos terugzenden naar een land met oorlogstaferelen en een zwakke economische toestand, is niet in zijn belang."

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker laat het volgende gelden:

"Verzoeker vreest voor zijn leven bij terugkeer naar Afghanistan. Zelfs indien men de verklaringen van verzoeker niet weerhoudt als waarheid, dient besloten te worden dat verzoeker een reëel risico loopt op onmenselijke behandelingen of meer gelet op de jonge leeftijd waarmee hij na een verblijf van meerdere jaren in België zou terugkeren naar een Afghanistan onder het beleid van de Taliban. Verzoeker is een bedreiging voor het conservatieve regime onder de Taliban."

In ondergeschikte orde voert verzoeker de schending aan van 48/4 van de Vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt:

"CGVS weigert verzoeker tevens de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst vooreerst tevens naar zijn motivering onder punt A. Bovendien schiet het CGVS te kort in haar motivering omtrent de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt verwezen naar het feit dat er sinds de machtsovername door de Taliban 'minder' geweld en 'minder' burgerdoden zouden zijn. Dit gaat uiteraard te kort door de bocht Vooreerst zijn de bronnen die gecontacteerd kunnen worden in Afghanistan nu beperkter zodat er geen zicht is op de werkelijke situatie. Verwacht mag worden dat de Taliban geen inmenging meer wenst van

buitenlandse troepen en allerhande folteringen of onmenselijke behandelingen niet aan de grote klok gaat hangen.

Bovendien ontkent men niet dat er nog steeds geweld is en er nog steeds burgerdoden vallen.

Het zouden er evenwel MINDER zijn.

Dit is uiteraard onvoldoende argument om te stellen dat verzoeker op hoop van zegen dan maar terug in Afghanistan dient te gaan wonen. Er is aldus wel degelijk een gegronde vrees voor zijn leven in hoofde van verzoeker.

Ten slotte erkent het CGVS wel dat er een verhoogd risico is indien de Afghanen die terugkeren uit het buitenland een bepaald profiel hebben rekeningen houdende met de duur van het verblijf, leeftijd, geslacht, conservatieve omgeving, zichtbaarheid van een persoon.

In casu heeft verzoeker in december 2022 zijn asielaanvraag ingediend en verblijft hij reeds enige tijd niet meer in Afghanistan. Verzoeker is op 14,5 jarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken. Verzoeker heeft zijn laatste puberjaren, schooljaren in België doorgebracht. Het betreffen belangrijke jaren in de zoektocht naar zijn identiteit

Verzoeker heeft zich al snel alle waarden en normen van het Westerse leven eigen gemaakt. Verzoeker kan zich niet meer indenken in de conservatieve denkwereld van de Taliban en heeft geleerd om vrij te denken en te spreken. Verzoeker maakt tevens gebruik van sociale media zoals onder meer Tik Tok.

Kortom, verzoeker en zijn denkpatronen worden door de Taliban beschouwd als een bedreiging van hun machtspositie en zodoende is het risico wel degelijk reëel dat verzoeker gefolterd en gedood zal worden.

Gelet op de tewerkstellingen van de familie van verzoeker zal het risico voor hem nog des te groter zijn. De Taliban is algemeen gekend met de personen die voorheen tewerkstellingen uitoefenden die verband hielden met de overheid, veiligheid enz.

3. Conclusie

De beslissing van het CGVS schendt artikel 48/3 Vw., artikel 48/4 Vw., art. 48/5 Vw. en de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, art. 3 EVRM. Er wordt onvoldoende rekening gehouden met het belang van het kind".

2.2. Bij aanvullende nota van 5 februari 2025 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsoverneming door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van november 2024.

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 12 februari 2025 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

"1. Beslissing CGVS dd. 26.02.2024, ter kennis gebracht per brief dd. 26.02.2024

2. Beslissing aanstelling voogd N. B.

3. Aanstelling juridische tweedelijnsbijstand

4. Rapport 2023-2024 OKAN

5. Loonbrief Den Berk

6. Nationale kaart politie A.K.

7. R. taskara

8. Ab. taskara

9. Nationale kaart politie Ab.

10. Opleiding soldaat R.

11. Certificaat cursus veiligheid

12. Bevestiging opleiding politie Ab.

13. Kaart Afghaans nationale leger van R.

14. Kaart New Kabul Bank

15. Certificaat A.K. Hoger secundaire school

16. Certificaat A.K. opleiding soldaat

17. Brief LIGO BENO-project

18. *Arbeidsovereenkomst studenten*
19. *Attest lesbijwoning onthaaljaar*
20. *Loonbrief Varom BV*
21. *Informatie project duurzame helden*
22. *Werkgroep 'samen thuis, samen buiten'*
23. *Foto's activiteiten 'samen thuis, samen buiten'*
24. *Brief gemeente Turnhout 'samen thuis, samen buiten'*
25. *Loonstrook VDAB*
26. *Facebookpagina met foto's en toelichting activiteiten Association for Development and Aid- A.D.A.*
27. *Foto facebookpagina 'Week van de taboes in Turhout: een waardevolle dialoog over seksualiteit'*
28. *Lidkaart bokscub*".

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker de voormelde aanvullende nota van 12 februari 2025 met stukken andermaal neer.

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan verliet op 14,5 jarige leeftijd en in België aankwam in december 2022. Hij wijst op zijn jonge leeftijd en het hoger belang van het kind. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verblijf in België en benadrukt dat hij naar school gaat en actief deelneemt aan het maatschappelijk leven in België. Hij voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Hij brengt bij aanvullende nota van 12 februari 2025, alsook bij aanvullende nota ter terechtzitting, stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.”* (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

4.3. Verzoeker, die geboren is op [...] december 2006 verliet Afghanistan omstreeks augustus 2021, dan wel in het voorjaar van 2022. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 29 december 2022. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 26 januari 2024. De bestreden beslissing dateert van 26 februari 2024. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] december 2024, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* heeft verzoeker Afghanistan op veertien- à vijftienjarige leeftijd verlaten en kwam hij op bijna zestienjarige leeftijd aan in België in december 2022. Verzoeker verblijft ongeveer drie à drieënhalf jaar buiten uit Afghanistan en meer dan twee jaar in België.

Verzoekers afkomst uit het dorp Hussainkhel, in het district Pul-e Khumri in de provincie Baghlan wordt niet betwist. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Baghlan verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertien- à vijftienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afgaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift, de aanvullende nota van 12 februari 2025 en de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting naar zijn verblijf in België, zijn jonge leeftijd en het risico bij terugkeer naar Afghanistan. Hij brengt in het kader van de onderhavige beroepsprocedure talrijke nieuwe stukken bij inzake de invulling en omstandigheden van zijn verblijf in België. Hieruit blijkt onder meer dat verzoeker school loopt in België en actief deelneemt aan de samenleving.

Gelet op de talrijke nieuwe documenten tijdens de beroepsprocedure en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen, eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

6. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 februari 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	W. MULS
-----------------	---------